

Quercus macrocarpa

Grootvruchtige eik

Quercus macrocarpa (grootvruchtige eik) behoort tot de groep *white oaks* en werd in 1811 in Amerika gevonden en benoemd door de Franse botanicus André Michaux, in dienst van Keizer Lodewijk de XVI. De grootvruchtige eik heeft het grootste natuurlijke verspreidingsgebied van alle Noord-Amerikaanse eiken, groeit het noordelijkst en is dan ook het meest winterhard. De boom komt voor in bossen, samen met onder andere *Ostrya virginiana*, *Tilia americana* en *Fraxinus pennsylvanica*. Vanwege zijn grote verspreidingsgebied groeit *Quercus macrocarpa* op zeer diverse locaties aan rivieroeveren en in uiterwaarden, waar hij wel vijftig meter hoog kan worden. Daarnaast vindt men de grootvruchtige eik terug op droge savannes, waar de boom een meerstammige wordt van slechts vijf meter hoog. In cultuur wordt *Quercus macrocarpa* tot 25 meter hoog en op latere leeftijd ontstaat een open, ronde kroon met zware takken.

De naam *macrocarpa*, grote vrucht, slaat op de grote eikels en eikelnappes van de boom, en daar is deze eik dan ook direct aan te herkennen. Het leerachtige, omgekeerde eironde, middelgrote tot grote loof is donkergroen met een grijsgroene onderzijde, kleurt geelbruin in de herfst en lijkt in kleur én vorm op het blad van *Quercus bicolor*. Jonge scheuten, knoppen en de onderkant van het blad zijn zacht behaard. De drie- tot vierjarige twijgen ontwikkelen kurklijsten, dit geeft de grootvruchtige eik een imposant wintersilhouet. *Quercus macrocarpa* heeft een dikke en gegroefde, grijze bast, afbladderend in langwerpige platen.

Quercus macrocarpa is perfect als indrukwekkende parkboom. De soort is duidelijk minder gevoelig voor strooizout dan andere eiken en hierdoor ook zeker toepasbaar in brede groenstroken en lanen. De grootvruchtige eik is als pioniersoort goed bestand tegen droogte, wind en zon en ook kortstondige natte periodes worden prima doorstaan. *Quercus macrocarpa* groeit niet in de schaduw en verlangt voor de beste groei een zonnige standplaats op drogere, zure grond.

BEPLANTINGSTYPES

Boomtypen: hoogstam bomen, meerstammige bomen, schaduwbomen

TOEPASSING

Locatie: laan, park, groenstrook, grote tuin, begraafplaats, verkeer, industrie, landschap, wadi | **Verharding:** geen | **Beplantingsconcepten:** landschappelijke beplanting, stedelijke beplanting

EIGENSCHAPPEN

Kroonvorm: rond | **Kroonstructuur:** halfopen | **Hoogte:** 20 - 25 m | **Breedte:** 20 - 25 m | **Winterhardheidszone:** 3A - 8B

STANDPLAATS

Wind: verdraagt wind | **Grondsoort:** löss, zavel, lichte klei, zand, lemige grond | **Voedselrijkdom:** voedselarm, matig voedselrijk, voedselrijk | **Bodemvochtigheid:** droog, vochtig, nat | **Lichtbehoefte:** zon | **pH-waarde:** zuur, neutraal | **Biodiversiteit:** vogels, kleine zoogdieren | **Extreme condities:** verdraagt strooizout, verdraagt droogte, verdraagt hitte, verdraagt kortstondige overstroming

PLANTKENMERKEN

Bloem: katjes, onopvallend, hangend | **Bloemkleur:** goudgeel | **Bloeitijd:** mei - mei | **Bladkleur:** donkergroen, onderzijde grijsgroen | **Blad:** bladverliezend, omgekeerd eirond, groot, leerachtig, onderzijde behaard, gelobd | **Herfstkleur:** geelbruin | **Vrucht:** opvallend, rijke vruchtdracht, groot, eikel | **Vruchtkleur:** bruin | **Bastkleur:** grijs | **Bast:** afbladderend, gegroefd | **Twijgenkleur:** grijsbruin | **Twijgen:** donzig behaard, kurklijsten | **Wortelstelsel:** diepgaand, oppervlakkig, uitgebreid, sterk vertakt, penwortel

